

fahs

NUMMER 4 • DECEMBER 2005 19. ÅRGANG

Slangstrup Rådhus ved indvielsen i 1956.

Billedet er venligst udlånt af Historisk Forening for Slangstrup Kommune

et blad fra

Frederiksborg Amts Historiske Samfund

Hundrede år er ingen alder, når man føler sig ung, men det er da værd at fejre. Den 12. juni 1906 stiftede en kreds af mænd, med kærlighed til vor nordsjællandske historie, »Frederiksborg Amts Historiske Samfund«, på Marienlyst Slot i Helsingør. Her havde bogtrykker og kunstmaler Kr. Kongstad efter samråd med andre, især ingeniør Fr. Kaas og redaktør Welsch indbudt nogle personer fra amtets forskellige egne. Der blev valgt en midlertidig bestyrelse med oberst Harbou som formand og nogle foreløbige love blev vedtaget. Året efter den 13. februar blev den første egentlige generalforsamling afholdt i Hillerød, og de første endelige love blev vedtaget. Samfundets første årbog (for 1906) udkom i februar 1907. Man havde i det forløbne år afholdt 3 foredrag. Især det sidste, som blev afholdt i Gurre Slots ruiner den 1. september med omtrent 650 tilhørere, var en stor oplevelse. Foreningen

havde i løbet af det første år fået 427 medlemmer, som hver betalte 2 kroner årligt i kontingent.

Hundrede år er gået siden da. Mange årbøger, foredrag og udflugter er det blevet til i årenes løb. Adskillige andre lokalhistoriske foreninger er dukket op, siden FAHS blev stiftet den 12. juni 1906, som den første af sin art. Meget er også ændret og ser anderledes ud i dag, ja selv amtet går sin undergang i møde. Men FAHS er her stadig, og nye medlemmer har været villige til at tage over, hvor de gamle slap.

En hundred års fødselsdag skal naturligvis fejres, og det vil vi gøre, hvor det hele begyndte nemlig på slottet Marienlyst i Helsingør mandag den 12. juni 2006 mellem klokken 16-18. Det endelige program er endnu ikke færdigt, men vil blive bragt i bladet så snart det foreligger.

Torben Bill-Jessen

fahs

FAHS er medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer fire gange om året; i februar, april, august og november.

Artikler til bladet sendes til:

FAHS, Helsingør Kommunes Biblioteker,
att. Eva Stennicke, Marienlyst Alle 4, 3000 Helsingør.

Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627.

E-mail: eva.stennicke@comhem.se

Indmeldelse, spørgsmål omkring medlemskab og lign.:
Eva Stennicke - se e-mail, tlf. nr. og adresse ovenfor.

Redaktion

Bibliotekar

Eva Stennicke
(ansvarshavende
red.)

Layout, sats og
tilrettelæggelse:
Eva Stennicke

Hjemmeside og adgang til årbogsregister: www.fahs.dk

Tryk: FOA

Fra Sogneråd til Storkommune

af borgmester Bent Lund

Sognerådene blev indført i 1841, mens der endnu var enevælde i Danmark. Sognerådene havde primært til opgave at tage vare på skolegang, fattigdomsforsørgelse, vejforbindelser m.m. i alle landets sognekommuner uden for købstæderne.

Sognerådets ansvarsområde var selve sognet, hvis oprindelse kan føres tilbage til den tidlige middelalder, hvor man tidligere ved kirkestævner havde truffet beslutninger om opgaver i fællesskabet.

Sognepræsten var i en lang årrække formand for sognerådet, men senere blev også formandskabet afgjort ved afstemning. For at kunne løse opgaverne havde sognerådet ret til at opkræve kommuneskat, ligesom man fik tilskud eller refusion fra staten til løsning af de opgaver, som man fra centralt hold gerne så fremmet. Sognerådet, der i lovtekster blev betegnet som kommunalbestyrelse, havde også ligningsmyndighed vedrørende skatteligning.

Sognerådets beslutninger blev truffet på månedlige møder, hvor der blev ført protokol over beslutningerne, og det var sognerådets ansvar, at beslutningerne blev ført ud i livet, og da der sjældent var tilknyttet nogen administration, påhvilede det de enkelte sognerådsmedlemmer at påse dette. Ved større opgaver hentede man hjælp udefra, såsom fra arkitekter, landinspektører og lign.

At blive valgt til sognerådet var så ærefuldt et hverv, at det var utænkeligt at nogen undslod sig derfor. Der var ingen form for honorering for hvervet, der godt kunne være temmelig tidkrævende. Alle møder i

sognerådet var aftenmøder, og her blev der budt på kaffe og kage.

På landsplan var der ca. 1400 sognekommuner, og heraf var de 47 i Frederiksborg Amt.

Uvelse

Jeg flyttede til Uvelse med min familie i 1962, idet jeg havde købt et nyt, lille hus lige ved Uvelse Kirke. Som politimand havde jeg netop skiftet tjenestested fra København til Hillerød politi, og da det var meget vanskeligt at finde bopæl i Hillerød, valgte jeg Uvelse, hvor prisen på nye huse var lidt lavere. Prisniveauet på nye huse lå dengang mellem 100 – 150.000 kr., men i Uvelse lykkedes det at finde et til 90.000 kr., men alligevel var den næsten mere end en politiløn kunne klare.

Uvelse sogn omfattede i 1962 kun 426 indbyggere, der - bortset fra 2 lærere og brugsuddeleren - næsten alle var beskæftiget ved landbruget. Udflytningen fra København var begyndt, og udstykningen til parcelhuse florerede over alt i Nordsjælland herunder også i Uvelse, hvor der var opført ca. 10 nye huse inden for de seneste par år.

Vi følte os lidt som nybyggere i et landsbysamfund, der havde været stationært i meget lang tid, men alligevel blev vi ret hurtigt integreret og lærte mange at kende.

Sognerådsformand Hans Andersen var en erfaren og velanskreven venstrepolitiker, og han gik i spidsen for den udvikling, som Uvelse sogn var inde i.

Jeg meldte mig ind i Venstre

Medlem af Venstre

Sognerådet var på 7 medlemmer, hvoraf 5 var valgt på en borgerlig fællesliste og 2 var valgt på en socialdemokratisk liste.

Møderne i sognerådet blev afholdt på det lille bibliotek, der lå i tilknytning til Uvlse Skole. Personalet, der var tilknyttet Uvelse kommune, var meget overskueligt idet det på det administrative plan bestod af en halvtidsansat kommunesekretær, Hedvig Andersen. Hun var handicappet efter børnelammelse og sad i rullestol, men var i øvrigt en stor kapacitet og meget hjælpsom, og så var hun søster til sognerådsformanden, hvilket sikrede en stærk og sikker ledelse.

Alle sager i sognerådet blev med håndskrift ført til protokol, og i budgetlægningens første fase blev tallene skrevet med blyant, så de senere nemt kunne rettes til den endelige vedtagelse.

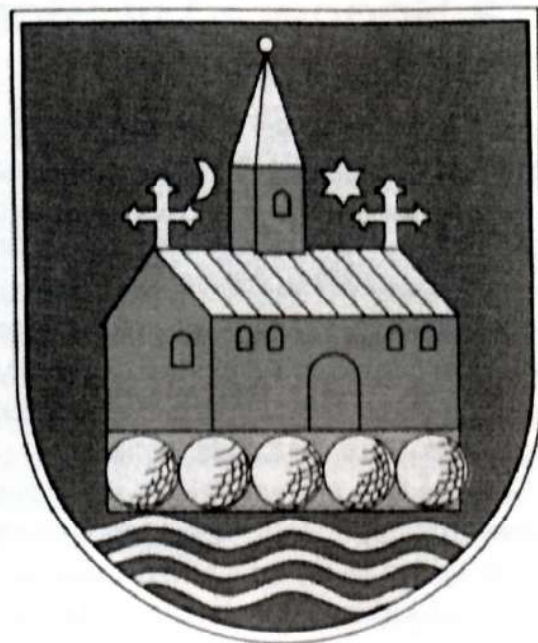
På kommunens lønningsliste var der 1 førstelærer og 1 andenlærer, og de boede begge på Uvelse Skole, hvor der var 2 klasseværelser, og hvor børnene på skift kunne gå i skole fra 1. til 6. klasse. Skolebørnene fuldførte deres skolegang på Lynges centralskole eller på private skoler.

Til skolen var der tilknyttet en kvindelig pedel, der også boede på skolen, og som forestod rengøringen, ligesom hun lavede kaffe til sognerådsmøderne.

Kommunesekretæren tog sig også af biblioteket, der havde åbent nogle få timer om ugen. Yderligere var der ansat en vejmand, der lappede hullerne i vejen og i øvrigt tog sig af foreliggende opgaver.

Til større opgaver købte sognerådet den fornødne ekspertise.

I 1965 blev Uvelse sogn nærmest landskendt på grund af en enkelt sag. Uvelse by skulle kloakeres, men grundet overbeskæftigelse havde ministeriet forbudt kommu-

Slangers byvåben viser i et blå felt en rød korsprydet kirke på solid grundmur af kampesten. Over kirken svæver en stjerne og en nymåne

nerne af optage lån i pengeinstitutterne, men man havde glemt at lukke alle smuthullerne.

På Stangegården havde man en fodermester, Thorkild Hansen, der både var en enspændernatur og en meget flittig mand. I årevis havde han sparet krone på krone op og indsat dem i Sparekassen, idet han næsten ingen udgifter havde. Eftersom sognerådsformand Hans Andersen havde hjulpet ham med at udfylde selvangivelsen, var der skabt en forbindelse, og fodermesteren tilbød at låne kommunen 100.000 kr. til kloakeringen mod at få en rente, der lå 1 % højere, end han fik i Sparekassen.

Kloakeringen kostede 156.000 kr.

Sagen fik en meget negativ omtale i formiddagsbladene og en hel side i årets »Blæksprutte«.

I sidste halvdel af 1965 gjorde jeg tjeneste som politimand under FN på Cypern, hvor en borgerkrig netop var afsluttet. Jeg kom hjem lige op til jul, og ved et julearrangement arrangeret af Uvelse Venstre blev jeg bedt om at fortælle og vise lysbilleder fra Cypern. Der var meget stor tilslutning og stor interesse for at høre om dette fremmedartede land, hvor østen og vesten mødtes.

Kort efter nytår 1966 var der opstillingsmøde til det kommende sognerådvalg, og overraskende for mig selv blev jeg opstillet på listen. Traditionelt var det ellers forbeholdt dem, der i en lang årrække havde gjort sig fortjent til det gennem bestyrelsesposter i Brugsen, menighedsrådet, sygekassen, idrætsforeningen og lign.

Ved sognerådvalget i marts 1966 fik jeg så mange stemmer, at jeg blev 1. suppleant på den borgerlige fællesliste, og da et medlem året efter rejste fra kommunen, indtrådte jeg i sognerådet den 28. juni 1967.

I Uvelse Sogneråd 1967

Det var et spændende og interessant hverv under sognerådsformand Hans Andersens gode ledelse. Møderne var offentlige, men kun en enkelt gang kom der en tilhører. Det var lidt af et problem, for da måtte vi jo holde tale i stedet for bare at snakke om tingene.

Uvelse kommune ejede på den tid Uvelse kirke, og sognerådet besluttede at udskifte kirkens gamle orgel, som klokkerens kone i årevis på en karakteristisk, vuggende måde havde trådt bælgene til bag orglet. Sognerådet kikkede og hørte på flere orgler, inden vi bestemte os for det nuværende moderne orgel.

Sognerådet var også ligningskommission, og da det var før kildeskat og regn-

skabspligt, var det virkelig en opgave at skønne over folks indkomst og fastsætte skatten. Der var vel omkring 300 skatteydere, og vi kendte dem alle som naboer, venner eller familie. Godt nok var skatten ikke så høj den gang, men når vi fik selvangivelserne ind i januar måned, undrede vi os over hvor lille indkomst, der var angivet. Skønsmæssigt forhøjede vi ofte indkomsten, og i dette skøn indgik blandt andet vor viden om køb af ny bil eller andre forbrugsgoder, eller om familien havde været på ferie i udlandet. Det afstedkom, at vi indkaldte skatteyderen til »torskegilde«, hvor vi søgte at bilægge uoverensstemmelserne.

Kommunale skatter indbragte i 1969, hvor indbyggertallet nu var kommet op på ca. 800, i alt 967.000 kr., men når alle udgifter var betalt og refusioner hjemtaget, var der et overskud på 16.000. Administrationsudgifterne var på 86.000 kr.

Med min baggrund som politimand blev jeg valgt til formand for børneværnet, der bestod af 3 personer. Jeg regnede ikke med, at der ville blive brug for børneværnet i en så lille landkommune, men kort efter konfronteredes jeg med et alvorligt problem, idet 2 små søskendepiger i månedsvis havde undraget sig skolegang. Man havde på alle mulige måder forsøgt at få pigerne til at gå i skole, men alt havde været forgæves. Enten var de syge, eller også turde de ikke passere naboens hund eller lignende undskyldninger. Forældrene havde ikke sans for nødvendigheden af, at pigerne passede skolen.

Eftersom problemet nærmede sig varøgt, indkaldte jeg børneværnet med den foreskrevne bistand af juridisk dommer og børnepsykolog, og vi traf afgørelse om, at børnene omgående skulle fjernes fra hjemmet og anbringes på et skolehjem i Fre-

densborg. Forud havde jeg ganske egenhændigt måttet beskrive forholdene grundigt og havde måttet udfylde en masse formularer, som jeg rev ud af vores formularbog.

Fjernelsen skulle nu effektueres, og den opgave blev pålagt mig og et medlem af børneværnet. Jeg sov slet ikke den nat, og om morgenen kørte vi ud til forældrene, der var meget afvisende. Efter timelange overtalelser lykkedes det at få forældrenes tilsagn, og så var det pludselig ikke mere en tvangsfjernelse. Vi aftalte, at jeg et par dage senere skulle hente børnene og køre dem til skolehjemmet.

Det var meget rørende, da jeg ved afhentningen så de 2 små piger stå med kuffert og hver sin dukke på armen. I det følgende år hentede jeg hver måned børnene hjem på weekend og kørte dem tilbage til skolehjemmet.

Familien følte efterhånden, at der var knyttet så stærke bånd, at de en dag helt spontant aflagde besøg i vort hjem. Det glædede mig meget.

Som én af landets mindste kommuner byggede vi børnehave i 1968. Børnehaven var til 20 børn. Børnehaver var dengang noget, man kun kendte i storbyer, men med den stigende udbygning havde vi i Uvelse et behov for børnepasning.

Den første visitering var yderst vanskelig i så lille et samfund. Børn af enlige mødre gav vi forret, og ellers blev der taget udstrakt hensyn til forældrenes indkomst og børnenes alder. Der var 43 børn skrevet op til børnehaven, og vi havde ingen regler at henholde os til.

Det lykkedes at få udvalgt de 20 børn uden alt for megen utilfredshed, men så kom normeringen af pædagoger. Eftersom børnehaven skulle være åben fra 07 – 17, kom vi til, at 2 pædagoger måtte være i

orden, for så kunne den ene åbne og den anden lukke børnehaven. I sommerferien lukkede børnehaven i 3 uger.

Efter at børnehaven var startet, viste det sig, at et par forældre havde behov for at aflevere deres børn kl. 06.45, men det blev klaret ved, at den dame, der gjorde rent i børnehaven om morgenen, så efter børnene i dette kvarter.

Sognerådet købte på den tid en god motorgræsklipper til Uvelses fodboldbane, og med den kunne idrætsforeningens medlemmer nemt slå græsset inden fodboldkampene, ligesom de også opkridtede banen.

Kommunesammenlægningen i 1970

Tiden var ved at rinde ud for de små kommuner, dels på grund af det stigende antal opgaver, der ønskedes henlagt til kommunerne, og dels grundet befolkningens ønske om mere kommunal service.

Principbeslutningen om en kommunalreform var efter årelange drøftelser taget i Folketinget, der lagde følgende hovedprincipper til grund: »Én by – én kommune« og »Ingen kommune under 5.000 indbyggere«. Eksempelvis var Hillerød delt op i 3 kommunale enheder, nemlig Hillerød, Frederiksborg Slotssogn og Harløse.

Departementschef Henning Strøm rejste rundt i landet for at anspore til at få processen sat i gang, og han kom også til Uvelse.

I Uvelse havde der været bestræbelser i gang for at skabe en kommune bestående af Nr. Herlev sogn, Lynge-Uggeløse og Uvelse, men planen blev kuldkastet, da Nr. Herlev forinden havde tilsluttet sig Hillerød, og så var sognerådsformanden i Lynge-Uggeløse kommet for skade at kalde Uvelse en »pløjemark«. Det tog Hans Andersen ham meget ilde op, og så blev der

*Slangerup Byråd 1990-94. Bent Lund forrest t.v.
Billedet er venligst udlånt af Historisk Forening for Slangerup Kommune*

ikke snakket mere om sammenlægning til den side.

Eftersom Uvelse ikke ville være yderste led i en ny Hillerød kommune, vendte vi os mod Slangerup, og der blev nedsat et sammenlægningsudvalg bestående af repræsentanter fra Slangerup Bysogn, Slangerup Landsogn, Uvelse Sogn og Jørlunde Sogn, idet halvdelen af sidstnævnte skulle indgå i den nye kommune. Det blev til en kommune, der næsten kunne mønstre 5.000 indbyggere.

Ved valget i marts 1970 blev der valgt 13 byrådsmedlemmer, og alle 4 sogne var repræsenteret. Poul Nielsen, der havde været sognerådsformand for Slangerup Landsogn, blev valgt til borgmester. Byrådet gik straks i gang med opbygning af en kommunal administration, der selv kun-

ne magte alle kommunale opgaver, både gamle og nye, og det var typisk unge mennesker, der blev ansat. Gennemsnitsalderen på rådhuset lå omkring 30 år.

Største opgave var at opbygge et skolevæsen, der i eget regi kunne forestå undervisningen fra 1. - 9. klasse. Det krævede bygning af 3 nye skoler..

Opbygning af børnehaver og dagpleje, der kunne dække behovet for pasning, var en anden stor opgave. Også ældreforsorgen med plejehjem, hjemmehjælp og sygepleje krævede en stor indsats. Når dertil lægges opgaver af teknisk karakter, planlægning og kulturelle opgaver, kan jeg med bestemthed sige, at vi havde meget travlt, men det var også en periode, hvor der blev taget et kvantespring ind i en moderne tidsalder.

Disse opgaver, som vi havde i Slangerup, var helt tilsvarende de opgaver i det øvrige land, hvor der fandt sammenlægninger sted. Både for politikere og administrative medarbejdere var det en stor udfordring, og der blev gjort flittigt brug af kurserne på Den Kommunale Højskole i Grenå. Kommuneforeningen i Frederiksborg Amt spillede en stor rolle, og lokale »borgmesterklubber« så dagens lys. Alt sammen med det formål at lære af hinanden og samordne de kommunale politikere.

Bistandsloven kom til med et omfattende regelsæt og mange nye opgaver til kommunerne. Noget senere kom planlovene med region- og kommuneplan samt lokalplaner. Formålet med disse var at sikre en mere fremtidssikret planlægning, samt ved lovfæstede høringer at inddrage offentligheden i planlægningen. Formålet var godt, men erfaringen har vist, at lovgivningen har udviklet sig i en meget bureaukratisk retning, der til tider virker meget hæmmende på en naturlig udvikling.

Udbygningen med nye boliger fortsatte i stor stil overalt i Nordsjælland. Det stillede store krav til udbygning af skoler, børnehaver og ældreomsorg, ligesom infrastrukturen med veje og jernbaner skulle udbygges. Bilparken voksede eksplosivt og skabte problemer på vejene og øget behov for parkeringspladser.

I Slangerup dæmpede vi udbygningstakten ved kun at tillade opførelse af 30 boliger om året i gennemsnit

Også miljøområdet gav meget arbejde. Affaldsmængderne voksede, og nu var det slut med blot at grave affaldet ned i gamle mergelgrave. Affaldet skulle i stedet genanvendes, brændes eller føres tilbage til naturen gennem formuldning, således som vi på Frederikssundskanten praktiserede det gennem AFAV.

Hele den tekniske udvikling kom buldrende med kopimaskiner, overheads, telefax, computere og mobiltelefoner. Ikke mindst indførelse af IT gav anledning til mange problemer på rådhuset og i byrådet. Sekretærene blev nærmest afskaffet, idet de enkelte sagsbehandlere selv måtte udfærdige skrivelserne, og da byrådsmedlemmerne også skulle udstyres med IT i hjemmene, var der mange principielle overvejelser. Skulle man kunne betjene IT for at være byrådsmedlem? Enkelte strittede meget imod, men efter et par år var de også med på vognen. I en overgangsperiode måtte vi udsende posten til byrådsmedlemmerne både elektronisk og på papir. Forbavsende hurtigt gik vi dog over til elektronisk post alene.

Løsningen af alle disse opgaver presede den kommunale økonomi i en sådan grad, at man så sig nødsaget til at indgå i kommunale samarbejder for derigennem at rationalisere mest muligt.

Kommunalt samarbejde

Kort efter kommunalreformen i 1970 blev der oprettet en kommunal klub, hvori borgmester, viceborgmester og kommunaldirektør fra Frederikssund, Jægerspris, Skibby, Ølstykke, Stenløse og Slangerup deltog. Ved ganske uformelle møder 3-4 gange årligt mødtes vi for at holde hinanden orienteret om udviklingen og evt. fælles tiltag. Jeg indtrådte i klubben, da jeg i 1974 blev viceborgmester og har fulgt den, indtil den blev nedlagt i sept. 2005.

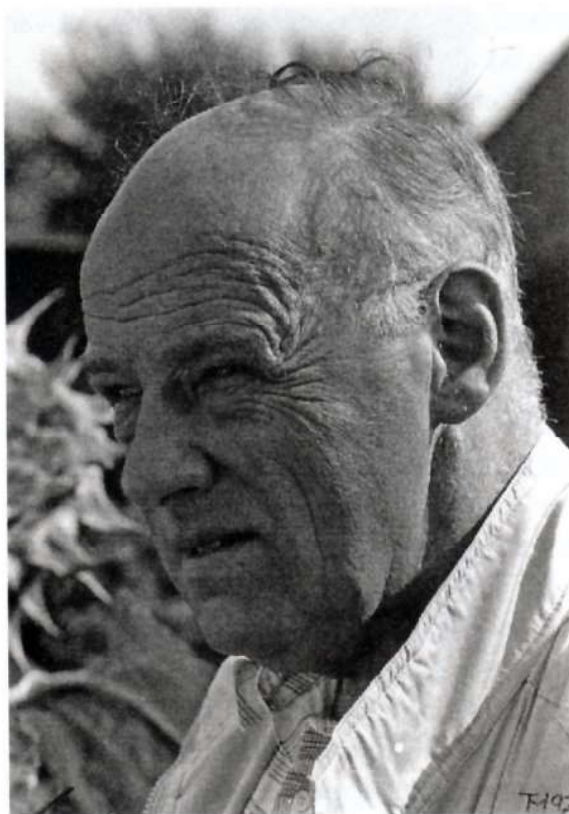
Ved min indtræden oplevede jeg, at det var nogle markante borgmestere, for ikke at sige »konger«, der var rundt i kommunerne. Det var Jørgen »Borgmester«, Frederikssund, Karl »Post«, Jægerspris, Jacob Pedersen, Skibby, Knud Bro, Stenløse, Helmer Filtenborg, Ølstykke og Poul Nielsen,

Slangerup. Vi mødtes på skift rundt på rådhusene kl. 16.30 og holdt møde til kl. 18.30, hvorefter vi spiste middag og gik over til rent socialt samvær indtil vi sluttede omkring kl. 22.00. Bølgerne gik ofte højt på møderne, især mellem nabo-borgmestrene, men vi havde et stort behov for denne gensidige orientering og behov for at samordne nye initiativer, f.eks. om S-bane til Frederikssund. Når 6 borgmestre udtalte sig i enighed, vejede det godt til i beslutningsprocessen..

Der blev aldrig talt partipolitik ved disse møder. Det sociale samvær blev krydret med sang og historier, bl.a. tog Knud Bro til tider guitaren frem og sang cowboy-sange. Engang fandt vi på at møde i vore gamle uniformer, og det var henholdsvis told-, politi- og postuniform og én i hjemmевærnsuniform, mens Jørgen »Borgmester« mødte op i spejderuniform med bare knæ.

Efterhånden som de kommunale samarbejder kom til, blev alle samarbejderne etableret mellem vore 6 kommuner. Det bevirkede, at også vore udvalgsmedlemmer og kommunale ledere kendte hinanden.

I 1982 blev jeg valgt til borgmester i Slangerup med støtte fra den borgerlige side i byrådet. Ved senere valg stod hele byrådet bag. Tid efter anden blev de øvrige borgmestre i borgmesterklubben skiftet ud, men klubben bestod. Borgmestrenes partifarve vekslede mellem Socialdemokrater, Konservative og Venstre, men i én byrådsperiode var jeg alene med 5 socialdemokratiske borgmestre. Samarbejderne voksede fortsat både i antal og omfang, og vi nåede op på ca. 20 samarbejder. Det var både fornuftigt og nødvendigt at samarbejde om løsning af opgaverne, men samarbejderne har en bagside, idet ansvaret

Bent Lund.

Billedet er venligst udlånt af Historisk Forening for Slangerup Kommune

bliver forflygtiget. Så længe opgaven er forankret i den enkelte kommune, kan borgerne vælge andre til byrådet, såfremt de er utilfredse med løsningen, men den mulighed er ikke til stede, hvis flere kommuner samarbejder om opgaveløsningen.

Hvis den udvikling fortsatte, kunne man forudse, at stort set alle opgaver blev løst i fællesskab. Det ville blive meget bureaukratisk og tidkrævende, ligesom det ville gøre det næsten illusorisk at vælge byråd og borgmester til de enkelte kommuner, og opretholde en administration i hver kommune.

Allerede i 1998 skrev jeg en kronik til Frederiksborg Amts Avis, hvor jeg gjorde mig til talsmand for, at vi slog vore 6 kommuner i amtets vestlige del sammen til en

enhed på 73.000 indbyggere, men det var der ikke megen lydhørhed for.

Yderligere samarbejder blev etablerede, og i sommeren 2002 skrev jeg endnu en kronik om nødvendigheden af en ny kommunalreform i den kommunale verden, der totalt havde ændret sig siden 1970.

Kronikken blev bragt i Frederiksborg Amts Avis lørdag den 13. juli 2002, og i tilknytning hertil havde Amtsavisen en stor artikel på forsiden med henvisning til kronikken. Avisen havde indhentet udtalelser fra samfundsforskere, ligesom man havde talt med fhv. departementschef Henning Strøm.

Det bevirkede, at Københavns Radio gentagne gange om morgenen »kørte« på emnet, og i løbet af dagen kom både DR-TV og TV 2 hjem til mig for at optage interview, hvor jeg gjorde mig til talsmand for, at nu måtte regeringen tage et initiativ. 10-15 aviser fra hele landet ringede i løbet af dagen. Tilsyneladende var der et opsøgt behov for nu at tage hul på problemet.

Andre talsmænd for reformen kom til, og efter 2 måneders forløb nedsatte regeringen strukturkommissionen, der fik til opgave at fremkomme med forslag til en ny kommunalreform. Der var meget røre omkring reformen, men indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen holdt fast.

Kommunalreformen blev senere vedtaget i Folketinget til endelig ikrafttræden den 1.1.2007. Danmarks 275 kommuner blev dermed reduceret til 98, og Frederiksborg Amts 19 kommuner blev til 9 kommuner. Heri er medregnet de nuværende kommuner: Søllerød, Værløse og Ledøje-Smørum, der hørte til Københavns Amt.

En ny Frederikssund kommune blev skabt af Frederikssund, Jægerspris, Skibby og Slangerup, mens Ølstykke og Stenløse

ville danne deres egen kommune sammen med Ledøje-Smørum.

Ved kommunalvalget den 15.11.2005 blev der valgt medlemmer til de nye byråd. Disse medlemmer får i 2006 til opgave at forberede sammenlægningen af kommunerne og herunder lægge budget for 2007 og fremover.

De oprindelige byråd fik forlænget deres valgperiode med 1 år, således at de slutter deres hverv pr. 31.12.2006.

De 14 amter nedlægges og erstattes af 5 regioner. Nordsjælland kommer med i Hovedstadsregionen, der kommer til at bestå af Københavns og Frederiksbergs kommuner, kommunerne i Københavns og Frederiksborgs amter samt Bornholm.

Med udgangen af 2006 er æraen »Fra Sogneråd til Storkommune« slut.

Årets julegave: Bogen »Nordsjællandske Sommerglæder«

FAHS har stadig en del eksemplarer på lager. Bogen koster kun 120 kr. + porto for evt. forsendelse. Den fås ved henvendelse til Eva Stennicke på e-mail: eva.stennicke@comhem.se tlf. 49 28 36 22.

P.S. Vi sælger fortsat mange af de gamle årbøger til ingen penge. Se udvalg og priser på vores hjemmeside www.fahs.dk

Frederiksborg Amts Almen Kultur Pris 2006

Torsdag den 3. november 2005 dannede Esrum Kloster en smuk ramme om udde-lingen af Frederiksborg Amts Kulturpriser. Det var også sidste gang, at en sådan ud-deling fandt sted, da amterne jo fremover laves om til regioner. Frederiksborg Amts Almen Kultur Pris gik i år til Eva Sten-nicke, der fik prisen for sit store arbejde med at udbrede kendskabet til Nordsjæl-lands historie. På sit arbejde ved bibliote-ket i Helsingør har Evas arbejde resulteret i udgivelsen af bogen: Dansk Lokalbibliografi, Frederiksborg Amt, som omfat-ter 9.500 henvisninger til bøger, dele af bøger og artikler i tidsskrifter omhand-lende hele Frederiksborg Amt og de en-kelte kommuner i amtet. Den trykte udgave af lokalbibliografien er nu konverteret til en elektronisk udgave, således at hele lokalbibliografien nu er tilgængelig på internettet. Bibliografien indeholder i dag mere end 25.000 henvisninger til littera-tur om Frederiksborg Amt til gavn for de borgere der ønsker oplysninger om lokale forhold. Årsagen til at en så stor opgave er kommet til heldig udførelse, må tillægges Eva Stennickes store engagement og ved-holdenhed.

I de senere år har der været en stigende interesse for slægtsforskning, det at finde sine rødder, også her har Eva Stennicke og Helsingør Kommunes Biblioteker taget tråden op og lavet kurser i, hvordan internettet kan bruges i den sammenhæng. Her er Eva Stennickes store lokalbiblio-grafiske kendskab kommet mange til gode.

Ikke mindst er Eva Stennicke kendt her i Frederiksborg Amts Historiske Samfund,

hvor vi alle nyder godt af hendes store engagement. I en årrække har hun været foreningens næstformand og med enestående flid og overblik været med til at forenin-gens 400 medlemmer har fået mange gode oplevelser. Hun er som bekendt redaktør af FAHS bladet, og har de senere år været redaktør af foreningens årbøger, der i øv-rigt snart er udkommet i 100 år. I forbin-delse med den sidste årbog »Nordsjæl-landske Sommerglæder« som blev til i samarbejde med amtets museer, ydede hun en kæmpe indsats.

Foreningen udgav for et par år siden et register til de årbøger, der er udkommet fra 1906 til 2000 - her er omkring 60.000 henvisninger til lokalhistoriske oplysning-er fra Frederiksborg Amt. Også dette pro-jekt lykkedes at få udgivet både i bogform og lagt på internettet, takket være Eva Stennickes ihærdige indsats.

Vi er glade på Evas vegne og siger tillykke med den fornemme pris.

Torben Bill-Jessen

Frederiksborg Christian IVs kongeslot og et moderne museum

Direktør for Frederiksborgmuseet Mette Skougaard causerer over emnet
Frederiksborg -Christian IVs kongeslot og et moderne museum

Med udgangspunkt i Frederiksborgs historie fortælles om, hvordan slottet og museet er blevet skabt og har udviklet sig til det museum vi kender.

Arbejdet med at udbygge museets samlinger og fornyelsen af udstillinger og formidling vil blive præsenteret sammen med de aktuelle planer for den kommende tid.

Mette Skougaard har, skønt hun kun har siddet i direktørstolen i få år, allerede sat sit præg på det gamle museum og har endnu flere ideer om, hvad det i fremtiden kan bruges til.

Arrangementet foregår **Tirsdag d. 31 januar 2006 kl. 19.30**
i Kedelhuset, Christiansgade 5, Hillerød (bag Hillerød Bibliotek)

Pris 30 kr. for foredrag, kaffe og kage.
Tilmelding til:

Torben Bill-Jessen
e-mail: tb-j@stofanet.dk
tlf.: 49 21 86 89

eller

Margrethe Krogh
e-mail: ak@hillerod.dk
tlf.: 48 26 72 32